क्लिन्दकः-न्दिका, क्लिन्दकः-न्दिका, चिक्लिन्दिषकः-षिका, चेक्लिन्दकः-न्दिका, इत्यादीनि रूपाणि पूर्वलिखित (284) क्लिदिधातुवत् ज्ञेयानि। क्लिन्दन्-न्ती, क्लिन्दिष्यन्-न्ती-ती, क्लिन्दयन्-न्ती, क्लिन्दयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्लिन्दिषन्-न्ती, चिक्लिन्दिषिष्यन्-न्ती-ती, इमानिरूपाणि शतरि बोध्यानि। अस्मिन्नेव गणे परिदेवनार्थे पुनः पाठः, आत्मगामिन्यपि क्रियाफले परस्मैपदार्थ इति ज्ञायते। अन्यथा स्वरितेत्त्वेन एकत्रैव पाठं कुर्यादाचार्यः।

(286) "क्लिदू आर्द्रीभावे" (IV-दिवादिः-1242. अक. सेट्. पर.

'क्लिन्दते क्लिन्दतीत्येवमिदितः परिदेवने।
क्लिद्यतीत्यार्द्रभावेऽर्थे क्लिदेः श्यन्यूदितो भवेत्॥' (श्लो. 102) इति देवः।

क्लेदकः-दिका, क्लेदकः-दिका, [1]चिक्लिदिषकः-चिक्लेदिषकः-षिका, [2]चिक्लित्सकः-त्सिका, चेक्लिदकः-दिका;

क्लेदिता-क्लेत्ता-त्री, क्लेदयिता-त्री, चिक्लिदिषिता-चिक्लेदिषिता-चिक्लित्सिता-त्री, चेक्लिदिता-त्री;

[3]क्लिद्यन्[A]-न्ती, क्लेदयन्-न्ती, चिक्लिदिषन्-चिक्लेदिषन्-चिक्लित्सन्-न्ती;)

क्लेदिष्यन्-क्लेत्स्यन्-न्ती-ती, क्लेदयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्लिदिषिष्यन्-चिक्लेदिषिष्यन्-चिक्लित्सिष्यन्-ती-न्ती

— क्लेदयमानः, क्लेदयिष्यमाणः, चेक्लिद्यमानः, चेक्लिदिष्यमाणः;

विक्लित्-विक्लिदौ-विक्लिदः; — —

[4]क्लिन्नम्-क्लिन्नः-क्लिन्नवान्, क्लेदितः-तम्, चिक्लिदिषितः-चिक्लेदिषितः-चिक्लित्सितः-चेक्लिदितः-तवान्;

---

1. 'रलोव्युपधाद्धलादेः संश्च' (1-2-26) इति सनः कित्त्वविकल्पः। कित्त्वाभावे गुणः। कित्त्वपक्षे गुणाभावः।
2. ऊदित्त्वात् 'स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा' (7-2-44) इति इड्विकल्पः। इडभावपक्षे 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र रूपत्रयं बोध्यम्।
3. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन्। श्यनो ङिद्वद्भावात् अङ्गस्य गुणाभावः।
4. ऊदित्त्वेन वैकल्पिकेट्त्वात् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायां इण्निषेधः। 'रदाभ्यां निष्ठातो नः—' (8-2-42) इति निष्ठानत्वम्।

A. नभ्यांस्तुभ्य विभो जयेति नुवते क्लिद्यन् प्रमेद्युद्रजं
क्ष्विद्यन् ऋद्धिमघृष्नवेऽपि स विमृश्याक्षीयमाणां ददौ॥' धा. का. 2-67.
क्लिद्यन् आर्द्रीभवन्-इत्यर्थः।